

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ

ΤΟ ΛΕΙΚΟ ΤΩΝ ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

(Ποιά εξήγησι δίνει στις λέξεις ο Αμερικανός δημοσιογράφος Τζών Πήρσον)

Απογοητεύεις.—«Όσο πιο μεγάλοι είναι οι έρωτες, τόσο πιο μικρή είναι η απογοήτευσις», είπε μία μέρα η Δωροθέα Βίτς, η διάσημος Γερμανίδα ηθοποιός, που ενσάρκωσε με αξιοσημείωτη τέχνη το ρόλο της δασκάλας στο παιγνίσιο φιλμ «Παρθένες με Στόιπρ». Σμιδονόμουμε λοιπόν τους μικρούς έρωτες, τα «Αιμειλάκια», όπως λένε οι Γερμανοί, τα «φραονάκια»...

Η μεγαλύτερη απογοήτευσις της Τζίν Χάρλουσ ήταν όταν είδε τον Κλάρε Γκρέμπλ, δίχως γένεια, γιατί ο Βαλεντίνο 1934 είχε στην άρχη μία μικρή κι' άμοιρη γενειάδα : «—Αχ ! "Ήσουν πιο άσχημος πρώτα» λέ τον φώναζε, σαν να τον μάλλον, επειδή είχε θέλωση να άμοιρηγήν !...

Γόρρα.—Ζούμε στον άδωνα του βασιλείου η γόρρασις. Όλες η γυναίκες σήμερα είναι γόρρασις, μοιάζουν με γόρρασις η θέλουν να γίνοντο γόρρασις. Η γόρρασις είναι πολλών ειδών : Του κινηματογράφου, του θεάτρου, του μουζικ-χολ, του ελαφρού κόσμου, του εγγληματικού πανθόν κλπ. Ό τύπος της γόρρασις των λεϊκών είναι η Γκερέτα Γκράμπο. Ό τύπος της γόρρασις των μαυίνων είναι η Ζοζεφίνα Μπλακέρ. Ό κόσμος σήμερα είναι ξετραβελωμένος με τις γόρρασις, όπως ήταν άλλοτε με τις θρωγμώσις σειρήνης.

Ένα μεγάλο έβδομοαίτιο περιοδικό του Λονδίνου έκανε εσχάτως ένα δημογνήσιμα μεταξύ των άναγνωστών του, με την έρώτησι : «Ποιά γόρρασις της πόρνης σας άρέσει περισσότερο ;» Και να τώρα τ' άποτελέσματα : Γκερέτα Γκράμπο 20.065 ψήφοι. Ζαννέτ Γκρίνγουο 20.014. Μάρλεν Ντήτριχ 19.049. Τζών Κρόσινγκτον 19.047. Ό κατάλογος αυτός περιλαμβάνει κι' άλλα 77 όνοματα κινηματογραφικών άστέρων και φρουκιάς τους είναι άδύνατον να τον αναδημοσιεύσουμε όλόκληρο. Άναγερούμε μόνο ότι η πιο μικρή γόρρασις της έποχής μας φαίνεται ότι είναι η άγνωστη "Έδελεν Μάκ Ντόνι, γιατί πήρε μονάχα 2 ψήφους.

Ό κόσμος ενδιαφέρεται άκόμη για την θιστική ζωή μιας γόρρασις του κινηματογράφου. Η περιέργειά του δεν έχει όρια : Θέλει να μάθεινη πως ντύνεται, πως τρώει, πως κοιμάται, πως έρωτεύεται, πως γελεί και πως στέλνει περιπάτο τους φανιστάς της.

Μία μέρα η φιλάρεσκη πωλήτρια ενός καταστήματος νεωτερισμών είχε με μία άπερίγραπτη ύπερηφάνεια στον διάσημο Γάλλο ζωιογραφιστή Τριστάν Μπερνάρ ότι της λείπουν άκόμη 15 όρνια, για να έχη το βάρος του σώματος της Γκερέτας Γκράμπο.

Κι' ο Τριστάν Μπερνάρ τότε της άπάντησε :

—Φαίνεται ότι θα είναι έκείνα τα 15 όρνια μικρό, που έχει περισσότερο από σένα η Γκερέτα Γκράμπο !...

Στην Άμερική είναι πολύ της μόδας ένα επαγγελματί σιναναυστροφική με τις γόρρασις. Θέλετε να το μάθετε : Είναι πολύ εύκολο. Ένας άπο σιντροφιρά γράφει το όνομα μιας γόρρασις του κινηματογράφου σε ένα επισκεπτήριο, τοσάζει τη γυναικα του για να κορήνη το όνομα και το δίνει στο δακτύλο του. Έκείνος, κάτω από το όνομα της γόρρασις, που δεν ξέρει ποιά είναι, γράφει μία σκέψη της στιγμής, έκεινη άκριβώς που περνάει έκεινη τη στιγμή από το μυαλό του, τοσάζει πάλι το επισκεπτήριο ή το φύλλο του χαρτίου, άν είναι πολλά πρόσωπα στη σιντροφιρά, και το δίνει σ' έναν άλλο, για να γράφημ μια σκέψη. Όταν τελειώσει ο γόρρος, κάποιος από τη σιντροφιρά εσπιδιλώνει το επισκεπτήριο ή το χαρτί και διαβάζει δυνατά : Λίλιαν Χάρδεθ, (κι' από κάτω τη σέψη) : «Έχω μία τρώτα στην κάλτα μου». Μάρτ "Ήσαν : «Έχω ανορεξία» Κλωντέτ Κολλιέρο : «Αταρύνω τους άξιοματιικούς» Τζίν Χάρλουσ : «Θά ήθελα μία λεμονάδα» Ζαννέτ Μάκ Ντόναλντ : «Πεθαίνω από την πληξη», και ούτω καθεξής. Από το διασκεδαστικό παιγνίδι λέγεται : «Η σκέψη τους άστέρονας».

Γυναίκα.—Έδώ τώρα θα μιλήσουμε σοβαρά. "Ας λείπουν τ' άστεια. Έμπορός ! "Ας άνοξίσουμε τον IV τόμο της «Θωρίας της έξελέξης του Λάρβιν. Στη σελίδα 219 διαβάσουμε : «Η γυναίκα είναι ένα μαστοφρόν, το όποιον άνίρσει είναι άνωτερον τείνεν των σπονδυλιώτων». Έχει μίαν πλείονη περισοτέρου από τον άνδρα και περισοτέρον είνιγγιστον σόμα. Ζώνον προσεισμένον με πολλήν πορηλία, κατορθώνει να άποκατά πάντοτε ότι έπαυθήσεται. Η ένέργια της γυναίκας είναι πολύ κατωτέρα του άνδρός, άλλ' επιγγυάσει πάντα να καλύπτη αυτήν την έλλειψιν της με την έκπληκτικήν πορηλίαν της... Φτάνει όμως, γιατί φαίνεται ότι ο Λάρβιν θα ήταν τοσοδός μουσνήνης !...

"Ας άνοξίσουμε και τη γνώμη του φιλοσοφου Δανιή Χοιού, ό έποιος δείχνει καθαρά ότι είναι άμερόδηλτος : «Πρέπει ν' αγαπήσμη τη γυναίκα, γιατί είναι άμοιρη, κι' άν δεν είναι άμοιρη, γιατί είναι καλή, κι' άν δεν είναι καλή, γιατί είναι έξινη, κι' άν δεν είναι έξινη, γιατί είναι πλουσία. Κι' άν δεν είναι ούτε πλουσία, τότε δεν πρέπει να την αγαπά-

με, γιατί είναι κακή, άξινη, άνήθη κι' άσίμηνη, όπως ακριβώς κι' ο άνδρας». Υπάρχει, λοιπόν, κανένα παρόνοιο ;

«—Πές μου τί γυναίκα αγαπάς, να σου πω ποός είσαι», είπε μία μέρα σ' ένα φίλο του ο Τζών Μάρρφομορ, στο σαλόνι της Μαίη Γουέστ. «Άγαπά μία καμπούρα», του είπε τότε έκείνος, θέλοντας φαίνεται να κινή τον έξιντο. «Μπορείτε λοιπόν να μαντέψετε τί είμαι ;» Ο Τζών Μάρρφομορ άμείσως, δίχως διόλου να διστάση, του άπάντησε : «Είσαι ένας άνθρωπος με κακό χόλο !...

Μά κι' ο περιφήμος Γάλλος δήμιος Σανσσόν, που ήθελε να περνήνη για πνευματώδης άνθρωπος, ρώτησε μία μέρα ένα φίλο του :

—Ξέρεις τί διαφορά υπάρχει μεταξύ της γυναίκας και της λαμητόμου ;

—Όχι.

—Άκουσε, λοιπόν : Η λαμητόμος κόδει μονάχα από τη μία μεριά, ενώ η γυναίκα κόδει άπ' όλες τις μεριές !...

"Υπάρχουν φυτόσο κι' άνθρωποι έκλεκτοι, μεγαλοφύνης, που είναι ένα σοφό καλό λόγια για τις γυναίκες.

Ό Πετρούρρηξ; Έγραψε 294 συνέττα για τη Λόουρα. Ό Δάντης έβαλε τη Βεατρίκη στον Παράδεισο κι' ό ποιητής Γκούντο Γρανάτσο, ό ποιητής της μελαγχολίας, όπως τον λένε, έγραψε : «...Γυναίκα, άμορφο μυστήριο δίχως τέλος»...

Δακτυλογράφος.—Λέγεται και «ειδιάτερο γραμματέυς», μα αυτόν τον τίτλο δεν μπορούν να τον άποκτήσουν και τόσο εύκολα δια τα κορίτσια... Όταν η δακτυλογράφος καταλάβει ότι δεν μπορεί να παντρευθή τον προσιτάμενό της και ότι δεν μπορεί να γίνη κινηματογραφικός άστέρας, λέει τότε ότι είναι ελπογοητευμένη από τη ζωή και παίρνει το όνομα μιας Γκερέτας Γκράμπο, έξοδοττής από το Χόλλυγουντ.

Δάνειο.—«Άν ήγα τα λευκά μου έχω Σοδένης — Έχεις μία μέρα από στούντιο η σκανδαλώδης Κλάρε Μπρόου, θά ήμουν πολύ πλουσία κι' από τον Ροκαφέλλιο και θά έκανα ένα δάνειο στον Ρωδζέλιτ...».

«—Κι' εγώ, της άπάντησε μία μικρούλα και λάμπουχη εκκοιταράς, άν ήγα όλα τα λευκά,

πουν δεν έχω Σοδένης, θά σάς δανείζα σήμερα θά θέλατε !...».

Ό Τόμας Μάν, ό μεγάλος Γερμανός συγγραφέυς, όταν ήταν νέος, ήταν πολύ φτογός κι' είχε ένα σοφό κβαλασοδόκνευμα. Μία μέρα, λοιπόν, τον κάλεσε στο τραπέζι Ένας πλούσιος δανιστής του. Ό Τόμας Μάν διασκεδάσε όλο τον κόσμο με το πνεύμα του κι' εχχαρίστηκε τόσο τον δανιστή του, όστε αυτός, για να δείξη ότι ο Τόμας Μάν δεν του χροιστόσε πιά τίποτα, είχε στο τέλος του γευμάτου :

—Κυρίες και κίριοι, η έξιννάδα είναι ρόχημ !...

Ό Τόμας Μάν όμως παρήτασε άμείσως το ποτήρι που κρατούσε στο χέρι του και φώναξε με άπάθεια :

—Κυρίες και κίριοι, δηλώνω ότι είμαι βλάκας !...

Έγωισμός.—Ό φίλος που άρνείται να δανείσει έκατό δραχμής, είναι ένας έγωιστής. Η γυναίκα που δεν δίνει ένα φιλάκι, ύστερ' από μία εύχάριστη γνωριμία, είναι μία έγωιστρια. Όταν έχετε πονοδόνο, τη στιγμή που η γυναίκα σας θέλει να την πάτε στο θεάτρο, αυτό είναι έγωισμός. Με δύο λόγια, έγωιστής είναι έκείνος, που κάνει την άνομια να ανυπολογίζεται τον έαυτό του κι' όχι τους άλλους....

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΚΙ' Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ

Τόν Μάρτιο του 1906 παρατηρήθηκε στα έγκαίνια της Ζωγγραμής, Έκθεσμός της Πετροπόπολις άσηνήσθη, έντελός έξωρετική, πληθώρα...στρατηγών !...

Τί ζητούσαν άραγε εκεί αυτοί οι στρατιωτικοί, οι όποιοι μάλιστα ούτε καττόσαν καν τις εθόνες, αλλά έβραχναν παντού με το υατί έξουνητικό ;

Την έξήγησι την έδωσε το φύλλο της άμειροδός «Νοβόγι Βόγιμς» της 14ης Μαρτίου 1906, στο όποιο είχε δημοσιευθή από κάποιον έξιντο φαρσό η έξής...δρακτική άγγελία :

«Γόρρασα, μελαχροινόυλα και ώρωακιόττα, έπιθυμεί να γνωρησι και προσηυκτικός τον στρατηγό έκείνου, τον όποιον άπαν-στές συχνά στοός περιπάτους. Θά είναι άβριο στην "Έκθεσι, στις 3 μ. μ., με κίτρινο καπελλάκι και μπουκέτο λουλουδιών στο χέρι της» !...

